

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6Cpr/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114214698
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:5114214698.1

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v právnej veci žalobkyne U.. U. M., O.. XX.XX.XXXX, bytom Ž., O. Č.. XXXX/X, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Tatiana Polková, so sídlom Žilina, Gaštanová 3077/17, proti žalovaným 1/ Okresný súd Žilina, so sídlom Žilina, Hviezdoslavova ul. č. 28, a 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie 2.066,40 eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie 2.066,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.04.2011 do zaplatenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.05.2011 do zaplatenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 516,60 eur od 16.06.2011 do zaplatenia, vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.07.2011 do zaplatenia, vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.08.2011 do zaplatenia, **z a s t a v u j e**.

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému 1/ a 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov vzniknutých v konaní v súvislosti s bránením práva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby jej žalovaní 1/ a 2/ solidárne zaplatili sumu 258,30 eur s ročným úrokom z omeškania od 16.02.2011 vo výške 9 % do zaplatenia, sumu 258,30 eur s ročným úrokom z omeškania od 16.03.2011 vo výške 9 % do zaplatenia, sumu 258,30 eur s ročným úrokom z omeškania od 16.04.2011 vo výške 9,25 % do zaplatenia, sumu 516,60 eur s ročným úrokom z omeškania od 16.06.2011 vo výške 9,25 % do zaplatenia, sumu 258,30 eur s ročným úrokom z omeškania od 16.07.2011 vo výške 9,50 % do zaplatenia, sumu 258,30 eur s ročným úrokom z omeškania od 16.08.2011 vo výške 9,50 % ročne do zaplatenia a nahradili trovy konania. V žalobe uviedla, že je sudkyňa, je pridelená na výkon funkcie sudkyne na Okresnom súde Žilina a má právo na plat za podmienok, ktoré sú upravené v siedmej hlave zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch. Žalobkyni boli doručené oznámenia o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/36/11 z 18.01.2011 podpísané predsedom Okresného súdu Žilina, podľa ktorého patrí žalobkyni od 01.01.2011 funkčný plat vo výške 1.973,30 eur, doručený platový dekrét č. 1SprO/244/11 z 24.03.2011 podpísaný predsedom Okresného súdu Žilina, podľa ktorého patrí žalobkyni od 01.03.2011 funkčný plat vo výške 2.077,10 eur, oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/294/11 z 12.04.2011 podpísané predsedom Okresného súdu Žilina, podľa ktorého patrí žalobkyni od 01.01.2011 funkčný plat vo výške 2.037,80 eur, oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/320/11 z 13.04.2011 podpísané predsedom Okresného súdu Žilina, podľa ktorého patrí žalobkyni od 26.07.2011 funkčný plat vo výške 2.144,90 eur a oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/665/11 zo 17.08.2011 podpísané sudcom povereným plnením úloh podľa § 35 z. č. 757/2004 Z.z., podľa ktorého patrí žalobkyni od 26.07.2011 funkčný plat vo výške 2.403,20 eur. Porovnaním platového dekrétu zo 17.08.2011 s predchádzajúcimi platovými dekrétmi možno konštatovať, že došlo k zníženiu platu sudkyne v roku 2011 v období prvých

sedem mesiacov roku 2011. Podľa § 90 ods. 2 zákona o sudcoch v platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu. Žalobkyni bol znížený funkčný plat bez splnenia zákonných podmienok. Podľa § 84 zákona o sudcoch znížiť funkčný plat sudcovi možno len na základe právoplatného rozhodnutia disciplinárneho súdu. Žalobkyni nebolo uložené rozhodnutím disciplinárneho súdu (senátu) žiadne disciplinárne opatrenie, ktoré by odôvodňovalo zníženie jeho funkčného platu. Platový dekrét č. 1SprO/36/11 z 18.01.2011 odkazuje na ustanovenie zák. č. 385/2000 Z.z. bez špecifikácií konkrétnych zákonných ustanovení a na ust. § 2 ods. 1 a § 29g ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 500/2010 Z.z. z 02.12.2010, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Poukázala na ustanovenie § 2 ods. 1 veta prvá zákona č. 120/1993 Z. z.. Uviedla, že z citovaného ustanovenia zákona vyplýva iba jeden záver, podľa ktorého roku 2011 predchádza kalendárny rok 2010 a základom výpočtu platu poslanca (a sudcu) pre rok 2011 je priemerná nominálna mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2010. Štatistický úrad Slovenskej republiky ku dňu vydania oznámenia o výške a zložení funkčného platu dňa 18.01.2011 neoznámil priemernú nominálnu mesačnú mzdu zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 2010, a teda neexistoval základ pre výpočet základného platu sudcu s účinnosťou od 01.01.2011. Výpočet základného platu z inej priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky je v rozpore s § 2 ods. 1 veta prvá zákona č. 120/1993 Z. z. a preto je nezákonný. Poukázala na rozpor ustanovení zákona o platových pomeroch v čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej žalobkyňa v žalobe uvádza, že uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL. ÚS 99/2011 - 27 z 22.06.2011 bola pozastavená účinnosť zákonných ustanovení, na ktoré odkazuje predseda Okresného súdu Žilina v oznámení o výške a zložení funkčného platu z 18.01.2011. Priamou reakciou na uznesenie ústavného súdu je oznámenie o výške a zložení funkčného platu zo 17.02.2011. Na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR dňa 11.12.2013 ústavný súd rozhodol vo veci vednej pod sp. zn. PL. ÚS 99/2011, že ust. § 2 ods. 1 v časti „znížená podľa ods. 2“, § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázala na to, že historicky prvou ústavnou zárukou nezávislosti súdov sa stala ochrana ich odmeňovania za prácu a že princíp nezávislého súdnictva je jedným z podstatných náležitostí demokratického právneho štátu. Citovala ustanovenia § 87 ods. 1 zákona o sudcoch, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. V závere dodala, že žalovaný 1/ je síce subjektom, ktorý žalobkyni vypláca plat, ale v zmysle § 64 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. štát zodpovedá za uspokojenie platových pomerov sudcu. Žalovaní sú v omeškaní s riadnym vyplatením funkčného platu prvýkrát od 16.2.2011.

2. Podaním zo dňa 15.08.2014, žiadala žalobkyňa, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaní 1/ Okresný súd Žilina a 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky sú jej povinní solidárne zaplatiť ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.02.2011 do 11.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.03.2011 do 11.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.04.2011 do 11.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.05.2011 do 11.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 516,60 eur od 16.06.2011 do 11.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.07.2011 do 11.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.08.2011 do 11.07.2014 a nahradiť jej trovy konania. Zároveň uviedla, že vo zvyšnej časti berie žalobu späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Dôvodom takéhoto podania malo byť to, že žalovaný 1/ jej dňa 11.7.2014 uhradil doplatok mzdy za rok 2011.

3. Žalovaný 1/ sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 24.03.2014 a 25.07.2016. V podaní zo dňa 24.03.2014 uviedol, že pri určovaní funkčného platu žalobkyne vychádzal z platných právnych predpisov. Vzhľadom k tomu, že Ústavný súd SR dňa 11.12.2013 rozhodol vo veci PL. ÚS 99/2011, že ust. § 2 ods. 1 v časti „znížená podľa ods. 2“, § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zák. č. 120/2003 Z.z., nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, považuje základ nároku žalobkyne za opodstatnený. V prípade, že súd vyhovie návrhu žalobkyne, žiadal, aby súd nezaviazal žalovaného 1/ na náhradu trov konania, nakoľko žalovaný 1/ nezavinil začatie konania. Žalovaný 1/ bol povinný postupovať v zmysle platných právnych predpisov a nemohol ovplyvniť danú situáciu. Žalovaný 1/ dokonca nemá ani priamy, a už ani nepriamy vplyv na tvorbu právnych predpisov

a teda žalovaný 1/ nezavinil ani nesúlad zákonných ustanovení, pričom prípadný nesúlad môže vysloviť len Ústavný súd SR.

4. Vo vyjadrení zo dňa 25.07.2016 poukázal žalovaný 1/ na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane. Uviedol, že žalovaný v 1/ rad má postavenie osobného úradu sudcu (žalobcu) v zmysle ust. § 25 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. Osobný úrad sudcu vydáva sudcovi doklad obsahujúci údaje o jednotlivých zložkách platu a o vykonaných zrážkach. Hoci v zmysle ust. § 90 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu, tak zo zákonnej úpravy platových pomerov sudcov vyplýva, že predseda súdu nerozhoduje o výške platu sudcu, ktorá vyplýva zo zákona a rovnako nie je oprávnený rozhodovať o jeho znížení alebo zvýšení. O platových náležitostiach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu sudcu len v tých prípadoch, kedy to zákon predpokladá (§ 78a zákona č. 385/2000 Z. z.). Súd, na ktorý bol sudca pridelený na výkon funkcie sudcu, je v postavení osobného úradu sudcu, vydáva sudcovi doklad obsahujúci údaje o jednotlivých zložkách platu a o vykonaných zrážkach a zároveň prostredníctvom osobného úradu sudcu je sudcovi plat fakticky vyplácaný. Z uvedeného nemožno vyvodit' pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v rade 1/ vo vzťahu k uplatnenému nároku na doplatenie funkčného platu navrhovateľa za obdobie od 01.01.2011 do 26.07.2011, nakoľko zo zákonnej úpravy nevyplýva, že by sudcovi vznikol nárok na zaplatenie funkčného platu (ako odplaty za výkon funkcie sudcu) voči osobnému úradu (súdu, na ktorom funkciu sudcu vykonáva). Pasívna vecná legitímácia môže byť daná u žalovaného v rade 2/ vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu s poukazom na ust. § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., v zmysle ktorého vymenovaním za sudcu vzniká osobitný vzťah sudcu k štátu (Slovenskej republike), z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené cit. zákonom, pričom za štát v týchto vzťahoch koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorého pôsobnosť upravuje osobitný predpis a ktorým ústredným orgánom štátnej správy pre súdy v zmysle ust. § 34 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. V nadväznosti na uvádzané ust. § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. potom v zmysle ust. § 65 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. za uspokojovanie platových nárokov sudcu zodpovedá štát, z ktorého ustanovenia priamo vyplýva pasívna vecná legitímácia žalovaného v 2/ rade vo vzťahu k žalobcom uplatneného nároku. Výška platu, ktorá bola žalobcovi doplatená z rozpočtových prostriedkov pridelených na tento účel nie je medzi stranami sporná, žalobca nenamietal, že by mu nebol riadne doplatený plat alebo jeho časť. Preto predmetom nároku môže byť len príslušenstvo. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 22.6.2006 sp. z. PL.ÚS 99/2011, zverejnené v Zbierke zákonov pod č. 236/2011 Z.z., reakciou na ktoré bolo oznámenie o výške a zložení funkčného platu žalobkyne zo dňa 17.8.2011 č. Spr 1181/11 s účinnosťou od 26.7.2011. Vo vyjadrení ďalej žalovaný 1/ uviedol, že Ústavný súd SR rozhodol dňa 11.12.2013 nálezom sp. zn. PL. ÚS 99/2011, a teda v zmysle ust. § 41a ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. platí, že stratou účinnosti prípadne platnosti právnych predpisov na základe Nálezu Ústavného súdu sa neobnovuje platnosť právnych predpisov nimi zrušených; ak však išlo len o ich zmenu alebo o doplnenie, platí skorší právny predpis v znení platnom pred touto zmenou alebo doplnením. V súlade s uvedeným zákonným ustanovením, odo dňa vyhlásenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 99/2011 z 11. decembra 2013 bolo pre určenie výšky funkčného platu navrhovateľa relevantné ust. § 2 zákona č. 120/1993 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2010 pred novelou vykonanou zákonom č. 500/2010 Z. z. Pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na doplatenie funkčného platu za obdobie od 01.01.2011 do 26.07.2011, ktorý bol žalobcovi v uvedenom období vyplácaný vo výške určenej na základe zákonných ustanovení, vo vzťahu ku ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil ich nesúlad s Ústavou Slovenskej republiky, je potrebné sa v konaní zaoberať otázkou účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vydaného v konaní o súlade právnych predpisov vo vzťahu k nárokom uplatňovaným v prebiehajúcich občianskych súdnych konaniach. Ďalej citoval zo stanoviska uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. ÚS 1/2006 zo dňa 11.10.2006. Uviedol, že Ústavný súd SR vo svojom stanovisku poukázal na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR I.ÚS 51/2006 zo dňa 8.6.2006, z ktorého vyplýva, že hmotnoprávne účinky nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania nastávajú pre všetkých účastníkov ex tunc. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že vzhľadom na tieto citované rozhodnutia Ústavného súdu SR žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie funkčného platu vo výške určenej podľa § 67 zákona č. 385/2000 Z. z. v spojení s ust. § 2 zákona č. 120/1993 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2010, tento nárok však vznikol účinnosťou nálezu Ústavného súdu SR. Nárok na zákonný úrok z omeškania v prípade omeškania s platením platu sudcu sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu. Uviedol, že žalovaný v rade 2/ prostredníctvom osobného úradu sudcu bol povinný uspokojiť platové nároky žalobkyne za obdobie od 01.01.2011 do 26.07.2011 prvý deň po vyhlásení uvedeného nálezu v Zbierke zákonov, t. j. dňa 19.04.2014 a až odo dňa nasledujúce, t. j. od 20.04.2014 možno konštatovať, že sa

dostal do omeškania s uspokojením platových nárokov žalobkyne a od tohto dňa patrí žalobkyni nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne z doplatenej sumy nárokov. Žalovaný v 1/rade preto navrhuje súdu, aby žalobu voči nemu v plnom rozsahu zamietol a pokiaľ nezistí súd nedostatok pasívnej legitímácie, navrhuje súdu, aby priznal žalobkyni len úroky z omeškania z doplatenej sumy 2.066,40 eur za obdobie od 20.04.2014 do 10.07.2014, v časti späťvzatia konanie zastavil a žalobu vo zvyšku zamietol.

5. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 21.07.2016 uviedol, že predmetom konania zostali už len úroky z omeškania, čo nemožno považovať za platový nárok podľa zákona č. 385/2000 Z. z.. Poukázal na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore vzhľadom na to, že platové nároky sudcu nemôžu byť uspokojení inak ako prostredníctvom osobného úradu sudcu - v tomto prípade žalovaného 1/. Žalobkyni boli funkčné platy za obdobie 1/2011-7/2011 vyplácané žalovaným 1/ v riadnych výplatných termínoch na základe platového dekrétu predsedu súdu, ktorý bol vydaný na základe platnej a účinnej zákonnej právnej úpravy. Poukázal na to, že novela zákona č. 120/1993 Z. z. bola predmetom prieskumu pred Ústavným súdom SR, ktorý nálezom sp. zn. PL. ÚS 99/2011 zverejneným v Zbierke zákonov dňa 18.04.2014 konštatoval protiústavnosť niektorých ustanovení napadnutého zákona. Situáciu, ktorá nastala po zverejnení nálezu Ústavného súdu SR, možno analogicky prirovnať k situácii upravenej v § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda k bezdôvodnému obohateniu získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (v predmetnej veci bezdôvodné obohatenie vzniklo nevyplatením funkčných platov sudcov na základe zákonnej právnej úpravy, ktorá bola vyhlásená za protiústavnú). Citoval ustanovenie § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka s dôrazom na slovo „dobromyseľne“, pričom ďalej uviedol, že ak v posudzovanej veci došlo k „bezdôvodnému obohateniu“, došlo k nemu dobromyseľne, keďže Národná rada SR, neprijala zákon č. 500/2010 Z. z. samoučelne, resp. bezdôvodne. Zohľadňovanie hospodárskej situácie v krajine je legitímnym dôvodom na úpravu platov sudcov. V prípade konštatovania protiústavnosti zákona dáva Ústava SR Národnej rade SR lehotu šesť mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov SR na zosúladenie takéhoto protiústavného zákona s Ústavou SR. Aplikujúc túto lehotu analógiou iuris na prejednávany prípad prideme k takému záveru, že žalobkyni by právo na zaplatenie úrokov z omeškania patrilo až odo dňa 19.10.2014, teda až po šiestich mesiacoch od zverejnenia nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov SR. Bezodkladne po publikovaní nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov dochádzalo k vykonávaniu úkonov smerujúcich k úhrade finančných nárokov sudcov, keďže tieto neboli rozpočtované v štátnom rozpočte na rok 2014. Samotné doplatenie rozdielov platov sudcov, paušálnych náhrad, príplatkov k nemocenskému, k peňažnej pomoci v materstve, za výkon funkcie sudcu, k dôchodku pozostalých a odvodov do poisťovních fondov pre všetkých sudcov v Slovenskej republike bolo administratívne náročné a nemohlo sa udiť zo dňa na deň. Vzhľadom na vyššie uvedené zastáva žalovaná 2/ názor, že nárok žalobkyne na zaplatenie aj úrokov z omeškania nie je dôvodný. Po pozastavení účinnosti napadnutých ustanovení zákona č. 120/1993 Z. z. bol žalobkyni automatiky bez toho, aby musela podávať žalobcu na súd, priznaný plat podľa predchádzajúcej právnej úpravy. Žalovaná 2/ má za to, že žalobkyňa dôvodne mohla a mala predpokladať, že jej v prípade konštatovania protiústavnosti právnej úpravy ohľadom platu sudcov bude doplatený funkčný plat za obdobie od januára do júla 2011, podobne ako boli v minulosti sudcom všeobecných súdov po náleze Ústavného súdu SR doplatené štrnásť platy. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach (Okresný súd Martin sp. zn. 7Cpr/2/2014-144 zo dňa 26.02.2015, Okresný súd Bratislava I sp. zn. 16C/19/2011 zo dňa 09.02.2015, Okresný súd Dolný Kubín sp. zn. 4Cpr/1/2014-82 zo dňa 3.3.2015, resp. sp. zn. 5Cpr/2/2015 zo dňa 18.11.2015, Okresný súd Ružomberok sp. zn. 7Cpr/1/2014 zo dňa 18.02.2016, Okresný súd Partizánske sp. zn. 6Cpr/2/2015-104 zo dňa 16.12.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoPr/3/2016-118 zo dňa 18.05.2016, Okresný súd Martin sp. zn. 10Cpr/4/2014-82 zo dňa 03.06.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoPr/9/2015-156 zo dňa 26.05.2016. V závere žalovaný 2/ požiadal, aby súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

6. Predbežného prejednávania sporu sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobkyne a žalovaný 2/, ktorí sa pridriavali svojich doterajších písomných podaní, pričom žiadali, aby súd rozhodol v zmysle princípu právnej istoty, a to žalobkyňa obdobne ako rozhodol Okresný súd Martin sp. zn. 10Cpr/4/2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoPr/9/2015, a žalovaný 2/ obdobne ako rozhodol Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5CoPr/3/2016 zo dňa 18.5.2016. Žalovaný 2/ tiež uviedol, že danú žalobu považuje za neefektívny prístup k spravodlivosti, v súvislosti s čím poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoPr/6/2014 zo dňa 19.8.2015, v zmysle ktorého sa jedná o neúčelnosť samotného uplatnenia práva, žalobca totiž prístup k spravodlivosti využil v takej situácii, kedy sa so

žiadnych okolností veci nejavilo, že by zo strany žalovaných nemalo dôjsť k dobrovoľnému plneniu a pokiaľ došlo k omeškaniu, malo objektívne známe a pri bežnej miere tolerancie, ospravedlniteľné dôvody.

7. Súd na predbežnom prejednaní sporu vykonal potrebné dokazovanie, a to prečítaním listinných dôkazov - Oznámenie o výške a zložení funkčného platu z 18.01.2011, Oznámenie o výške a zložení funkčného platu z 12.04.2011, Oznámenie o výške a zložení funkčného platu z 13.04.2011, Oznámenie o výške a zložení funkčného platu zo 17.08.2011, pričom vzhľadom k tomu, že vo veci strany konania nenavrhovali vykonať ďalšie dokazovanie, súd vo veci aj rozhodol.

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa je sudkyňa, pričom v roku 2011 vykonávala funkciu na Okresnom súde Žilina. Tiež nebolo medzi nimi sporné, že na základe oznámení o výške a zložení funkčného platu bolo žalobkyni Okresným súdom Žilina oznámené, že od 1.1.2011 jej patrí funkčný plat vo výške 1894,30 eur (oznámenie zo dňa 18.1.2011), resp. vo výške 1956,20 eur (oznámenie zo dňa 12.4.2011), od 1.3.2011 vo výške 2059,10 eur (oznámenie zo dňa 13.4.2011), vo všetkých prípadoch v súlade so zákonom č. 385/2000 Z. z. a v súlade s § 2 ods. 1 a § 29g ods. 1 zákona č. 500/2010 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 120/1993 Z. z.. Oznámením zo dňa 17.8.2011 Okresný súd Žilina žalobkyni oznámil, že jej patrí funkčný plat sudcu vo výške 2307,- eur od 26.7.2011 z dôvodu, že uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 99/2011 došlo k pozastaveniu účinnosti § 2 ods. 1 „znížený podľa ods. 2“, § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8, 9 zákona č. 120/1993 Z. z..

9. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyni bol doplatený funkčný plat vo výške 2066,40 eur.

10. Sporný medzi stranami bol dátum vyplatenia doplatku, a to vzhľadom na písomné vyjadrenie žalovaného 1/ zo dňa 25.7.2016, z ktorého vyplýva, že k doplateniu sumy 2066,40 eur došlo 10.7.2011, a nie 11.7.2011, ako uvádzala žalobkyňa 1/, resp. žalovaný 2/ toto nerozporoval.

11. Podľa § 1 zákona č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky (ďalej len „zákon č. 120/1993 Z. z.) Účelom tohto zákona je upraviť platy, funkčné príplatky, paušálne náhrady a náhrady ďalších výdavkov poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, členov vlády Slovenskej republiky, sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky, ostatných sudcov Slovenskej republiky, predsedu a podpredsedov Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "ústavní činitelia Slovenskej republiky") tak, aby bola zvýraznená reálna deľba štátnej moci a rovnosť jej jednotlivých zložiek..

12. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 120/1993 Z. z. úč. do 31.12. 2010 Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške 3-násobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, zaokrúhlenej nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc prvým dňom mesiaca, v ktorom zložil Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") predpísaný sľub. Ak mandát poslanca vykonával najmenej päť mesiacov, patrí mu plat ešte päť mesiacov po tom, keď došlo k zániku jeho poslaneckého mandátu; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu. Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 120/1993 Z. z. úč. od 1.1.2011 do 25.7.2011 Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok znížený podľa odseku 2, zaokrúhlený nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc dňom, v ktorom zložil Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") predpísaný sľub. V závislosti od času výkonu poslaneckému mandátu patrí po zániku poslaneckého mandátu poslancovi ešte plat počas dvoch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca menej ako päť rokov, alebo troch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca aspoň päť rokov; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu

začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu, alebo začal vykonávať funkciu podľa osobitného predpisu. Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

14. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 120/1993 Z. z. úč. od 1.1.2011 do 25.7.2011 Zníženie podľa odseku 1 sa rovná a) 0,15 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,07, b) 0,1 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,05 a nižší ako 0,07, c) 0,05 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,03 a nižší ako 0,05.

15. Podľa § 23 ods. 1, 2 zákona č. 120/1993 Z. z. (1) Priemerným platom sudcu Slovenskej republiky je plat poslanca uvedený v § 2. (2) Platové pomery sudcov Slovenskej republiky ustanoví podľa zásady uvedenej v odseku 1 osobitný predpis.

16. Podľa § 29g ods. 1, 8 zákona č. 120/1993 Z. z. úč. od 1.1.2011 do 25.7.2011 (1) V roku 2011 zníženie podľa § 2 ods. 2 je 15%. (8) V roku 2011 je priemerným platom sudcu plat poslanca zvýšený o 5%.

17. Podľa § 25 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z. z.“) Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené týmto zákonom. Za štát v týchto vzťahoch koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorého pôsobnosť upravuje osobitný predpis.

18. Podľa § 25 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. Osobný úrad sudcu je súd, na ktorý bol sudca pridelený, preložený alebo dočasne pridelený podľa § 12a. Osobný úrad sudcu je ministerstvo, ak sudca prerušil výkon funkcie sudcu alebo ak je sudca poberateľom príplatku za výkon funkcie sudcu alebo pozostalý po sudcovi poberateľom príplatku k dôchodku pozostalých.

19. Podľa § 65 ods. 1, 5 zákona č. 385/2000 Z. z. (1) Sudcovi patrí za podmienok ustanovených týmto zákonom a) základný plat sudcu, b) príplatok 1. funkčný, 2. počas dočasného pridelenia, 3. za vedenie justičného čakateľa, 4. za pohotovosť, 5. osobitný, c) plat za výkon funkcie sudcu nadčas, d) ďalší plat, e) vyrovnanie platu, f) odmena. (5) Za uspokojenie platových nárokov sudcu zodpovedá štát.

20. Podľa § 88 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. Plat sa vypláca počas pracovnej doby stanovenej v rozvrhu práce na príslušnom súde, ak osobitný zákon neustanoví inak. Na písomnú žiadosť je osobný úrad sudcu povinný platiť, prípadne iné plnenia v prospech sudcu poukázať na sudcom určený účet v banke v Slovenskej republike alebo mu ho zaslať poštou. Sudca môže na prevzatie platu splnomocniť inú osobu.

21. Podľa § 90 ods. 1, 2 zákona č. 385/2000 Z. z. (1) Osobný úrad sudcu je povinný vydať sudcovi doklad obsahujúci údaje o jednotlivých zložkách platu a o vykonaných zrážkach. Na jeho žiadosť je osobný úrad povinný umožniť mu nazrieť do podkladov, na ktorých základe sa plat vypočítal. (2) V platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu.

22. Podľa § 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Ak ústavný súd svojim rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) Žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa § 145 ods. 2 CSP Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

28. Žalobkyňa podaním zo dňa zo dňa 15.8.2014 žiadala, aby súd pripustil zmenu žaloby v tom zmysle, ako je uvedené v bode 2. tohto odôvodnenia, pričom vo zvyšku zobrala žalobu späť. Súd toto podanie posúdil výlučne ako čiastočné späťvzatie žaloby (§ 145 ods. 2 CSP), nakoľko daným podaním žalobkyňa nerozšírila uplatnené právo alebo neuplatnila iné právo, resp. podstatne nezmenila alebo nedoplnila rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe, ako to predpokladá ustanovenie § 140 ods. 1, 2 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa žiadala, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v bode 2. tohto odôvodnenia, súd konanie v časti o zaplatenie 2.066,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.04.2011 do zaplatenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.05.2011 do zaplatenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 516,60 eur od 16.06.2011 do zaplatenia, vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.07.2011 do zaplatenia, vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.08.2011 do zaplatenia, zastavil.

29. Vzhľadom k čiastočnému zastaveniu konania zostalo predmetom konania zaplatenie ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.02.2011 do 11.07.2014, ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.03.2011 do 11.07.2014, ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.04.2011 do 11.07.2014, ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.05.2011 do 11.07.2014, ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 516,60 eur od 16.06.2011 do 11.07.2014, ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.07.2011 do 11.07.2014, ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 258,30 eur od 16.08.2011 do 11.07.2014, ktorý mali zaplatiť žalovaný 1/ a žalovaný 2/ spoločne a nerozdielne.

30. Podľa žalobkyne jej nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ prináleží, nakoľko jej funkčný plat bol vyplácaný vo výške, ktorá bola znížená nezákonne podľa § 2 ods. 1 a § 29g ods. 1 zákona č. 500/2010 Z. z. , pričom vzhľadom k tomu, že jej tento plat bol doplatený (podľa jej tvrdenia v žalobe dňa 11.7.2011 vychádzajúc z dátumu, do ktorého úrok z omeškania žiadala), dostal sa žalovaný 1/ a žalovaný 2/ do omeškania.

31. Súd má však za to, že žalobkyni nárok na zaplatenie úrokov z omeškania nevznikol. Podľa § 517 ods. 2 OZ má veriteľ právo na zaplatenie úroku z omeškania, ak dlžník nesplní svoj peňažný dlh riadne a včas. V danom prípade bol žalobkyni v období od januára 2011 do júla 2011 znížený funkčný plat vzhľadom k schváleniu zákona č. 500/2010 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť od 1.1.2011, a ktorý zákon dopĺňal zákon č. 120/1993 Z. z.. Následne uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL.

ÚS 99/2011-27 zo dňa 22.6.2011 bola pozastavená účinnosť ustanovení daného zákona, konkrétne § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona č. 120/1993 Z. z. v znení zákona č. 500/2010 Z.z.. Ústavný súd Slovenskej republiky nálehom sp. zn. PL ÚS 99/2011 zo dňa 11.12.2013 rozhodol, že dané zákonné ustanovenia nie sú v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, konkrétne čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1. Tento nález bol uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 97/2014 dňa 18.4.2014, čím podľa § 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky stratili príslušné ustanovenia účinnosť, a po šiestich mesiacoch i platnosť (v tomto prípade dňa 18.10.2014).

32. Žalovaný 1/ konal v zmysle vtedy platného a účinného zákona, v súlade s ktorým žalobkyni boli vydané oznámenia o výške a zložení funkčného platu, a na základe ktorých následne žalovaný 1/ vyplácal žalobkyni funkčný plat. Vzhľadom k tomu, že žalobkyni bol doplatok k funkčnému platu vyplatený v čase, keď napadnuté ustanovenia zákona síce neboli účinné, boli však platné (teda pred dátumom 18.10.2014), súd má za to, že žalobkyni nárok na úroky z omeškania nevznikol. Súd sa stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného 2/, podľa ktorej nárok na úroky z omeškania by žalobkyni vznikol v prípade, že by doplatok funkčného platu bol vyplatený po tom, ako predmetné ustanovenia zákona, na základe ktorých došlo k zníženiu funkčného platu žalobkyne, stratili platnosť. Preto súd žalobu žalobkyne vo vzťahu k žalovanému 1/ zamietol.

33. Pokiaľ žalobkyňa argumentovala rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10Cpr/4/2014 zo dňa 3.6.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoPr/9/2015-156 zo dňa 26.5.2016, k tomuto súd uvádza, že i keď v zmysle zjednocujúceho uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky PLz.ÚS 1/06 zo dňa 11.10.2006 vyplýva, že dňom uplynutia lehoty podľa § 125 ods. 3 tretej vety Ústavy Slovenskej republiky stratilo napadnuté ustanovenie zákona platnosť ex tunc, to znamená, že bolo anulované od počiatku a teda inými slovami sa na toto ustanovenie hľadí, akoby nikdy nebolo platné a nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku, nič to nemení na tom, že v čase január až júl 2011 bol žalobkyni vyplácaný funkčný plat na základe vtedy platného a účinného zákonom č. 120/1993 Z. z., pričom žalovaný 1/ nemal inú možnosť, ako postupovať podľa tohto (hoci ako bolo konštatované neskôr neústavného) zákona. Keď žalovaný 1/ vyplácal v období 01/2011-07/2011 žalobkyni funkčný plat, vyplatil ho vo výške, ktorú mu zákon v tom čase umožňoval vyplatiť.

34. Vo vzťahu k žalovanému 2/ súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Uvedené vyplynulo okrem iného i z rozhodnutí Okresného súdu Martin v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, o ktoré rozhodnutia sa opiera žalobkyňa. Ako vyplýva z ustanovenia § 88 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z., funkčný plat sudcovi vypláca jeho osobný úrad, ktorým v roku 2011 bol Okresný súd Žilina. Ak by teda vznikol žalobkyni nárok na úroky z omeškania, bol by ich povinný zaplatiť výlučne Okresný súd Žilina. Ustanovenie § 64 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. síce uvádza, že za uspokojenie platových pomerov zodpovedá štát, tento však funkčný plat nevypláca, a teda sa nemôže dostať do omeškania so splnením dlhu podľa § 517 ods. 2 OZ.

35. Nakoľko žalobkyňa bola v celom rozsahu neúspešná (súd jej žalobe po čiastočnom späťvzati nevyhovel , pričom podľa názoru súdu skutočnosť, že došlo k čiastočnému zastaveniu konania zavinila žalobkyňa), súd priznal obom žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov vzniknutých v konaní v súvislosti s bránením práva. V súvislosti s tým, že podľa názoru súdu čiastočné zastavenie konania zavinila žalobkyňa je potrebné uviesť, že ako už vyplynulo z vyššie uvedeného, k publikovaniu nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 99/2011 zo dňa 11.12.2013 došlo 18.4.2014, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 9.1.2014, a teda v čase podania žaloby mala žalobkyňa vyplatený funkčný plat v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi. Z uvedeného teda vyplýva, že ani žalovaný 1/ ani žalovaný 2/ nemal v čase začatia konania povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2066,40 eur spolu s úrokmi z omeškania. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že žalobkyni bola suma 2066,40 eur zo strany žalovaného 1/ zaplatená, v dôsledku ktorého zaplatenia následne došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).